

VYRIAUSYBĖS ATSTOVŲ ĮSTAIGOS VYRIAUSYBĖS ATSTOVAS KLAIPĖDOS IR TAURAGĖS APSKRITYSE

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 60, LT-01110 Vilnius, mob. 8 609 54 703, 8 658 42 925, el. p. info@vaistaiga.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 305205389
Adresas korespondencijai: Danės g. 17, LT-92117 Klaipėda, mob. 8 609 54 703, 8 658 42 925, el. p. klaipeda@vaistaiga.lt

Jurbarko rajono savivaldybės tarybai

2023-11-27 Nr. TR4-16(5.4E)

Kopija

Jurbarko rajono savivaldybės merui

TEIKIMAS

DĖL PINIGINĖS SOCIALINĖS PARAMOS NEPASITURINTIEMS JURBARKO RAJONO SAVIVALDYBĖS GYVENTOJAMS TEIKIMO TVARKOS APRAŠO, PATVIRTINTO JURBARKO RAJONO SAVIVALDYBĖS 2020 M. BALANDŽIO 30 D. SPRENDIMU NR. T2-114 „DĖL PINIGINĖS SOCIALINĖS PARAMOS NEPASITURINTIEMS JURBARKO RAJONO SAVIVALDYBĖS GYVENTOJAMS TEIKIMO TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO“, 9², 51 PUNKTŲ PAKEITIMO (PANAIKINIMO)

Jurbarko rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) taryba 2020 m. balandžio 30 d. sprendimu Nr. T2-114 „Dėl Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Jurbarko rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtino Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Jurbarko rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašą (toliau – Aprašas).

Aprašas buvo pakeistas Savivaldybės tarybos 2023 m. spalio 26 d. sprendimu Nr. T2-297 „Dėl Jurbarko rajono savivaldybės tarybos 2020 m. balandžio 30 d. sprendimo Nr. T2-114 „Dėl Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Jurbarko rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“.

Aprašo 9² punktą nustato, kad „bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo, kurie būstą šildo ir karštą vandenį ruošia patys, naudodami kietąjį ar kitokį kurą, kurio faktinės sąnaudos kiekvieną mėnesį nenustatomos, pateikdami prašymą-paraišką dėl kompensacijų gavimo papildomai turi pateikti informaciją apie kuro deginimo įrenginį (t. y. dokumentą, nurodantį šilumos katilo tipą/modelį, jo naudingumo koeficientą), kuro įsigijimo ir mokėjimo dokumentus, reikalingus kuro rūšies nustatymui. Jei faktinis kuro įsigijimo kiekis mažesnis nei numatyta metodikoje, kompensacijos dydis nustatomas pagal įsigyto kuro kiekį“.

Aprašo 51 punktą nustato, jog „asmenys, prašymus dėl būsto šildymo išlaidų kompensacijos kietuoju ar kitu kuru pateikę iki šio tvarkos aprašo įsigaliojimo, kuro įsigijimo išlaidas pagrindžiančius dokumentus seniūnijos socialiniam darbuotojui pateikia ne vėliau kaip iki 2023 m. gruodžio 31 d. Šių dokumentų nepateikus, paskirta būsto šildymo išlaidų kompensacija nutraukiama nuo 2024 m. sausio 1 d.“.

Vadovaujantis minėtomis Aprašo punktų nuostatomis, bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo, kurie būstą šildo ir karštą vandenį ruošia patys, naudodami kietąjį ar kitokį kurą, kurio faktinės sąnaudos kiekvieną mėnesį nenustatomos, kreipdamiesi į Savivaldybę dėl kompensacijos gavimo, kartu su prašymu-paraiška taip pat privalomai turės pateikti kuro įsigijimo ir mokėjimo dokumentus. Be to, nuo minėtų dokumentų pateikimo (nepateikimo) priklausys ir sprendimas skirti/neskirti šildymo išlaidų kompensaciją, tęsti ar nutraukti jos mokėjimą, taip pat ir kompensacijos dydis. Toks Aprašo 9² ir 51 punktais nustatytas teisinis reglamentavimas neatitinka

Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – PSPNGĮ) ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras 2005 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. A1-183 „Dėl kai kurių socialinei paramai gauti reikalingų formų patvirtinimo“ (toliau – Įsakymas Nr. A1-183), Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2012 m. sausio 25 d. įsakymo Nr. A1-35 „Dėl dokumentų, nustatytų Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatyme, formų patvirtinimo“ (toliau – Įsakymas Nr. A1-35) nuostatų.

Būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos (toliau – kompensacijos) yra viena iš piniginės socialinės paramos rūšių, kurių teikimo principus ir sąlygas reglamentuoja Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas.

Reikalavimus, kuriuos bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi atitikti, kad įgytų teisę į kompensacijas, bei kompensacijų skyrimo sąlygas apibrėžia PSPNGĮ 7 straipsnis.

Pagal PSPNGĮ 7 straipsnio 1 dalies nuostatas gyvenamąją vietą būste deklaravę arba būstą nuomojantys bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijų metu atitinka visus šiuos reikalavimus:

1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į kompensacijas, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį kompensacijos buvo paskirtos, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas;

2) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą;

3) įsiskolinusieji už būsto šildymą ir (ar) karštą vandenį, ir (ar) geriamąjį vandenį su energijos, kuro, vandens tiekėjais yra sudarę sutartį (sutartis) dėl dalies skolos apmokėjimo, kas mėnesį gražinant ne daugiau kaip 20 procentų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamų, arba teismas yra priteisęs apmokėti skolą.

Vadovaujantis PSPNGĮ 7 straipsnio 2 dalies nuostatomis, bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui, pagal šio straipsnio 1 dalį turintiems teisę į kompensacijas, kompensacijos skiriamos, jeigu laikotarpiu, už kurį kompensacijos apskaičiuojamos:

1) būsto šildymo išlaidos, kai naudingasis būsto plotas ir atskirų energijos ar kuro rūšių sąnaudos būstui šildyti ne didesnės už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytus normatyvus, viršija 10 procentų skirtumo tarp bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinių pajamų per mėnesį ir 2 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam bendrai gyvenančiam asmeniui arba 3 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam gyvenančiam asmeniui arba (ir)

2) geriamojo vandens, kurio kiekis ne didesnis už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytą normatyvą, išlaidos viršija 2 procentus bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamų, arba (ir)

3) karšto vandens, kurio kiekis ir atskirų energijos ar kuro rūšių sąnaudos karštam vandeniui ne didesnės už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytus normatyvus, išlaidos viršija 5 procentus bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamų.

Kokius dokumentus, duomenis turi pateikti bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo kreipdamiesi dėl piniginės socialinės paramos, reglamentuoja PSPNGĮ 20 straipsnis. Minėto straipsnio 2 dalis numato, kad „kreipdamasis dėl piniginės socialinės paramos, asmuo pateikia asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą, Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintos formos prašymą-paraišką ir jos priedus (toliau – prašymas-paraiška) ir prašyme-paraiškoje nurodo piniginės socialinės paramos skyrimui ir apskaičiavimui būtinus duomenis apie: 1) save ir bendrai gyvenančius asmenis; 2) veiklos pobūdį; 3) turimą turtą ir šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 6–11 punktuose ir 2 dalyje nurodyto turto vertę; 4) gaunamas pajamas; 5) kitą piniginei socialinei paramai gauti būtiną informaciją“.

Prašymo-paraiškos piniginei socialinei paramai gauti formos SP-4 ir SP-4(A) (kai nesikeičia anksčiau pateikti duomenys) yra patvirtintos Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro Įsakymu Nr. A1-183. Pažymėtina, jog pildant prašymą-paraišką ir jos priedus (analizuojamu atveju aktualus 6 priedas), iš asmenų, kurie būstą šildo ir karštą vandenį ruošia naudodami kietąjį ar kitokį kūrą, kurio faktinės sąnaudos kiekvieną mėnesį nenustatomos, nėra reikalaujama pateikti informaciją ir (ar) dokumentus apie kuro įsigijimą ir mokėjimą už jį. Asmenų prašoma pateikti informaciją tik apie tai kaip šildomas jo būstas (centralizuotai, elektra, dujomis ar kitų rūšių kuru, nurodant kuro rūšį), nurodyti patalpų šildymo ir karšto vandens ruošimo būdą, kuro deginimo įrenginio tipą ir markę, kuro deginimo įrenginio naudingo veikimo koeficientą (nvk) ir panašiai.

Kompensacijų dydis apskaičiuojamas PSPNGĮ 11 straipsnyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į to paties įstatymo 12 straipsnyje nustatytus būsto naudingojo ploto, karšto vandens, geriamojo vandens normatyvus kompensacijoms apskaičiuoti.

PSPNGĮ 11 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktai nustato, kad bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui kompensuojama:

- šildymo sezono metu – būsto šildymo išlaidų, kai naudingasis būsto plotas ir atskirų energijos ar kuro rūšių sąnaudos būstui šildyti ne didesni už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytus normatyvus, dalis, viršijanti 10 procentų skirtumo tarp bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinių pajamų per mėnesį ir 2 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam bendrai gyvenančiam asmeniui arba 3 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam gyvenančiam asmeniui;

- karšto vandens, kurio kiekis ir atskirų energijos ar kuro rūšių sąnaudos karštam vandeniui ne didesni už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytus normatyvus, išlaidų dalis, viršijanti 5 procentus bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamų.

Vadovaujantis PSPNGĮ 11 straipsnio 4 dalies nuostatomis, apskaičiuojant būsto šildymo išlaidas ir karšto vandens išlaidas, būstui šildyti ir karštam vandeniui ruošti kietojo ar kitokio kuro, kurio faktinės sąnaudos kiekvieną mėnesį nenustatomos, sąnaudos nustatomos pagal savivaldybėse patvirtintas vidutines kainas.

PSPNGĮ 12 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad atskirų energijos ir kuro rūšių sąnaudų normatyvus vienam kvadratiniam metrui naudingojo būsto ploto šildyti, vienam kubiniam metrui vandens pašildyti ir vandens temperatūrai palaikyti (cirkuliacijai) tvirtina Valstybinė energetikos reguliavimo taryba.

Šiuo metu galioja Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2003 m. gruodžio 22 d. nutarimu Nr. O3-116 patvirtinta Atskirų energijos ir kuro rūšių sąnaudų normatyvų būstui šildyti ir karštam vandeniui ruošti nustatymo bei taikymo metodika (Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2018 m. spalio 16 d. nutarimo Nr. O3E-329 redakcija).

Būsto šildymo išlaidų ir karšto vandens šildymo išlaidų, kai būstui šildyti ir karštam vandeniui ruošti naudojamas kuras, kurio suvartojimas apskaitos prietaisu kiekvieną mėnesį nenustatomas, kompensacijos apskaičiuojamos pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro Įsakymo Nr. A1-35 3 priedą *Kompensacijos būstui šildyti apskaičiavimas, šildymui naudojant kurą, kurio suvartojimas apskaitos prietaisu kiekvieną mėnesį nenustatomas* (Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2020 m. birželio 18 d. įsakymo Nr. A1-570 redakcija) ir 7 priedą *Kompensacijos už karštą vandenį, kuriam ruošti naudojamas kuras, kurio suvartojimas apskaitos prietaisu kiekvieną mėnesį nenustatomas, apskaičiavimas* (Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2020 m. birželio 18 d. įsakymo Nr. A1-570 redakcija).

Pažymėtina, jog nei vieno prieš tai paminėto teisės akto nuostatos nenumato, kad nustatant bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens teisę į būsto šildymo išlaidų ir (ar) karšto vandens šildymo išlaidų kompensaciją, bei apskaičiuojant šių kompensacijų, kai būstui šildyti ir karštam vandeniui ruošti naudojamas kuras, kurio suvartojimas apskaitos prietaisu kiekvieną mėnesį nenustatomas, dydį, būtų reikalinga vertinti ir atsižvelgti į faktiškai įsigyto kuro kiekį, kuris būtų nustatomas iš kuro įsigijimo dokumentų.

Įsakymo Nr. A1-35 3 priede nurodyta, kad kuro kiekis būstui šildyti, pagal kurį skaičiuojama kompensacija, nustatomas naudingąjį būsto plotą, pagal kurį skaičiuojama kompensacija, padauginus

iš normatyvinio (maksimalaus) kuro kiekio naudingojo ploto vienam kv. metrui šildyti per mėnesį pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarnybos patvirtintą metodiką. To paties įsakymo 7 priede nustatyta, kad kuro kiekis normatyviniam vandens kiekiui pašildyti apskaičiuojamas karšto vandens normatyvą būste gyvenamąją vietą deklaravusiems ar būstą nuomojantiems asmenims padauginus iš kuro normos vienam kub. metrui vandens pašildyti pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarnybos patvirtintą metodiką.

Įvertinus tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog Aprašo 9² ir 51 punktų nuostatomis nustatytas teisinis reglamentavimas sukuria papildomas, PSPNGĮ ir jį lydinčiuose teisės aktuose nenumatytas, pareigas (sąlygas) – pateikti kuro įsigijimo ir mokėjimo dokumentus, be išimčių visiems bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui, besikreipiantiems dėl būsto šildymo ir karšto vandens išlaidų kompensacijų, jeigu jie būstui šildyti ir karštam vandeniui ruošti naudoja kietąjį ar kitokį kurą, kurio suvartojimas apskaitos prietaisu kiekvieną mėnesį nenustatomas. Tuo pačiu minėtais Aprašo punktais yra apsunkinimas (numatomos griežtesnės sąlygos, nei įtvirtinta PSPNGĮ) asmenų, atitinkančių PSPNGĮ reikalavimus ir sąlygas, teisės į būsto šildymo ir karšto vandens išlaidų kompensavimą įgyvendinimas, o kuro įsigijimo ir mokėjimo dokumentų nepateikimo atveju, jis tampa nebeįmanomas (kompensacija neskiriama arba nutraukiama jos mokėjimas). Toks teisinis reglamentavimas ne tik, kad neatitinka PSPNGĮ, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro Įsakyme Nr.A1-183 ir Įsakyme Nr. A1-35 nustatytų reikalavimų ir sąlygų asmenų teisei į kompensacijas įgyvendinti, bet ir pažeidžia Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintą įstatymo viršenybės principą, kuris reiškia, jog įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. *Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais.*

Taip pat atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog Savivaldybės tarybos 2023 m. spalio 26 d. sprendimas Nr. T2-297 yra norminio pobūdžio teisės aktas, kuris pagal Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 1 dalį įsigalioja kitą dieną po oficialaus paskelbimo Teisės aktų registre (jeigu pačiame teisės akte nenumatyta vėlesnė įsigaliojimo data). Iš Teisės aktų registre esančių duomenų matyti, jog šis sprendimas Teisės aktų registre užregistruotas 2023 m. lapkričio 3 d., todėl įsigaliojo 2023 m. lapkričio 4 d. Taigi, darytina išvada, kad Savivaldybės tarybos 2023 m. spalio 26 d. sprendimas Nr. T2-297 „Dėl Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Jurbarko rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“, kuriuo buvo pakeistas Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Jurbarko rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašas, galėtų būti taikomas tik prašymams, pateiktiems nuo 2023 m. lapkričio 4 d., tačiau svarbu įvertinti ir tai, kad asmenys kietąjį ar kitokį kurą dažnu atveju įsigyja anksčiau nei prasideda šildymo sezonas ir įsigijimo metu objektyviai negali žinoti būsimų reikalavimų (analizuojamu atveju, jog reikia išsaugoti kuro įsigijimo dokumentus).

Kaip yra išaiškinęs Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, teisės teorija ir teisės tradicijos leidžia daryti išvadą, kad teisinio reguliavimo srityje egzistuoja bendra taisyklė: įstatymas atgal negalioja. Lex retro non agit principas yra išvedamas iš Lietuvos Respublikos Konstitucijos 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos nuostatos, kad „galioja tik paskelbti įstatymai“. Jis taip pat siejamas su Lietuvos Respublikos Konstitucijos preambulėje įtvirtintu teisinės valstybės principu, vienu iš jį sudarančių elementu – teisinio saugumo reikalavimu. Taigi, lex retro non agit yra konstitucinis principas, kuris kaip bendrasis teisės principas taikomas visose teisės sistemos posistemėse (teisės šakose). Reikalavimo, kad įstatymas neturi grįžtamosios galios, neatitinkantis reglamentavimas civilinių, administracinių ar kitų teisinių santykių srityje pažeistų teisinės valstybės principą ir būtų nekonstitucinis (priešingas Lietuvos Respublikos Konstitucijai). Situacija, kai viešojo administravimo subjekto sprendimui iš esmės suteikiama retroaktyvi galia, prieštarauja bendriesiems teisės principams ir pažeidžia asmens teisėtus lūkesčius.

Lex retro non agit taisyklė yra svarbus teisės principas, susijęs su teisės aktų galiojimu laike, pagal kurį įstatymo ar kito teisės akto galia yra nukreipta į ateitį. Remiantis minėtu principu, negalima iš asmens reikalauti laikytis elgesio taisyklių, kurių nebuvo jam darant veiką ir todėl negalėjus žinoti

būsimų reikalavimų. Taigi, įstatymai yra taikomi tiems faktams ir pasekmėms, kurios atsiranda po šių įstatymų įsigaliojimo. Reikalavimas, kad paskelbti įstatymai galiotų į ateitį ir neturėtų grįžtamosios galios – svarbi teisinio tikrumo prielaida, esminis teisės viešpatavimo, teisinės valstybės elementas, svarbus ir būtinas veiksnys užtikrinantis teisės, įstatymų, teisinės tvarkos stabilumą ir tvirtumą, teisinių santykių subjektų teises, pasitikėjimą valstybėje priimtais teisės aktais. Teisės subjektas turi būti įsitikinęs, kad jo elgesys, atitinkantis tuo metu galiojančius teisės aktus, ir vėliau bus laikomas teisėtu ir nesukeliantiu jam neigiamų teisinių padarinių. Priešingu atveju pats įstatymas netektų autoriteto ir tai kliudytų nustatyti stabilią teisinę tvarką. Retroaktyvus (atgal galiojančio) įstatymo priėmimas neigiamai paveiktų asmens teises. Jis įsibrautų į galiojusio įstatymo reguliavimo sritį ir pakeistų galiojusio įstatymo nustatytas asmens teises ir pareigas. Todėl atsirastų teisinių padarinių, kurie galėtų būti palankūs vienai santykio šaliai, bet nepalankūs kitai. Pagal bendrą taisyklę administracinės teisės norma (norminis teisės aktas) taikoma tik tiems administraciniams teisiniams santykiams, kurie susiklosto (atsiranda) po jos įsigaliojimo ir iki normos galiojimo pabaigos, išskyrus kai kurias išimtis (kai norma (norminis teisės aktas) galioja atgal). Todėl normų (norminių teisės aktų) galiojimo laike bendru principu laikytinas taip vadinamas normos perspektyvus galiojimo principas, kuris reiškia, kad administracinės teisės norma (norminis teisės aktas) nuo įsigaliojimo momento galioja tik į „prieikį“ ir iki jo įsigaliojimo kilusioms teisėms ir pareigoms netaikoma, t. y. netaikoma tiems administraciniams teisiniams santykiams, kurie kilo ir egzistavo iki jos priėmimo. Tokia nuostata (taisyklė) laikytina patikima viešųjų santykių subjektų teisių ir pareigų bei teisėtumo užtikrinimo garantija (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugpjūčio 30 d. nutartis byloje Nr. A662-2628/2012).

Pažymėtina, kad Aprašo 9², 51 punktai taip pat prieštarauja Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 4 straipsnio 5 punkte įtvirtintam teisėtumo principui, apibrėžiančiam, kad savivaldybės institucijų ir įstaigų veikla grindžiama Konstitucija, įstatymais ir kitais teisės aktais bei Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punkte įtvirtintam teisėkūros sistemiškumo principui, reiškiančiam, kad teisės normos turi derėti tarpusavyje, žemesnės teisinės galios teisės aktai neturi prieštarauti aukštesnės teisinės galios teisės aktams.

Atsižvelgdama į nurodytas aplinkybes ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 8 straipsnio 1 dalimi,

s i ū l a u svarstyti Pinginės socialinės paramos nepasiturintiems Jurbarko rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo, patvirtinto 2020 m. balandžio 30 d. sprendimu Nr.T2-114 „Dėl Pinginės socialinės paramos nepasiturintiems Jurbarko rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (su vėlesniais pakeitimais), 9², 51 punktų pakeitimo (panaikinimo) klausimą.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Vyriausybės atstovo teikimas turi būti apsprastytas artimiausiame posėdyje (bet ne vėliau kaip per 1 mėnesį) ir apie priimtą sprendimą Vyriausybės atstovui turi būti pranešta raštu per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

Atkreipiu Mero dėmesį į tai, kad pagal Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 8 straipsnio 6 dalį, Meras artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje su šiuo teikimu turi supažindinti tarybos narius.

Vyriausybės atstovė Klaipėdos ir Tauragės apskrityse

Daiva Kerekeš